

обърналъ къмъ полския кралъ, да правимъ подобенъ опитъ и съ твойтъ саксонци; може би тоже да засрамятъ.“

Петъръ призовалъ единъ руский офицеръ му заповѣдалъ да доведе когото и да било отъ войниците си; войника дошълъ и господаря съ стъпало на лице му казалъ да са хвърли изъ прозореца. Убавниятъ юнакъ турилъ ржката на челото си въ знакъ на послушание, приближилъ са до прозореца, и претурилъ са и претурилъ една си кракъ.

— „Стой!“ извикалъ монарха, жалъ ми е, че та оставя да умрѣе; излѣзъ вѣнъ.“

Войника са обърналъ, изново отдалъ честь на господаря и излѣлъ.

Монарха попиталъ удивенитъ кралъ: какъ имъ са видатъ войниците му. Отговорили, че туй е освѣтъ рѣдка неустрашимостъ и слѣпо изпълняване на господарственната заповѣдъ. Послѣ просили, съ туй тозъ неустрашимъ войникъ да са превъзведе въ църскый чинъ; господаря отговорилъ, че всичката войска е такъза.

— „Споредъ васъ, азъ съмъ длъженъ да превъзведе всичкитъ си войници въ офицери. Искамъ ли да повикамъ за да опитами и другъ единъ? По-добрѣ, изберете сами вий оногози, който ви се вижда най-бездушень; азъ сжмъ увѣренъ че и тои ще постъпи по сжщия начинъ.“

Кралъетъ не искали да правятъ вторъ опитъ настоявали въ всѣкой случай да са превъзведе офицеръ първия. Господаря са показалъ снисходителенъ, повикалъ войника и обявилъ превъзвизаността му.

* * *

Петъръ много често чувствувалъ нужда за лечение умственнитъ сили, които са уморявал